

[Kurt Hansen.]

slag, der er blevet rettet imod arbejderklassen på det sociale område.

Jeg mener, det er vigtigt, at man, når man diskuterer indkomstpølitik i fremtiden, forbinder disse elementer, gør det til en samlet kamp, at man ikke spaltes den op, som man gør i det borgerlige kassesystem, hvor man siger: her har vi den ene ting, og det hænger ikke sammen med det andet. Kun ved at sætte tingene sammen og gøre det til en slagkraftig og målrettet kamp er vi faktisk i stand til at gendrive indkomstpølitikken alle de steder, den stikker sit grimme og uhyggelige fjæs frem.

Ømann (SF):

Der er nogle ting i åbningstalen, jeg gerne vil gøre et par bemærkninger til, nogle ting, som jeg anser for væsentlige netop i den vanskelige situation, vi nu står i såvel økonomisk som politisk. Der burde, synes jeg, blandt dem – ikke mindst blandt forligspartierne – som med rette har udtrykt bekymring for det danske folkestyre, være en dyb forståelse for, at hvis der er noget, der fremkalder højredrejning og frustration her i landet, så er det vor nuværende kaotiske og i bund og grund forkvalede og uretfærdige skattelovgivning. Hvis man ikke forstår, at det er indkomstkatten, der er fremskridtspartiets trumfkort, og drager konsekvenserne af denne erkendelse, giver jeg egentlig ikke ret meget for bekymringerne for folkestyret. Man kan selvfølgelig godt rejse landet rundt og faktisk reklamere for Glistrup ved at skændes med ham rundt omkring eller optræde sammen med ham i fjernsynet, men det hjælper ikke noget, hvis man ikke fjerner de fundamentale årsager til utilfredsheden.

Men hvad dette kapitel angår, må jeg altså beklage, at åbningstalen var meget, meget tynd. Vi fik tydeligt at vide, at her skulle man ingenting foretage sig med det første, for heldigvis kunne man holde afventningen af en udvalgsbetænkning op som et skærmbret, som en undskyldning.

Der er ingen undskyldning. Vi ved godt, hvor det drejer sig om at rydde op i dette indkomstkattesystem, uden at vi behøver at afvente nogen som helst udvalgsbetænkning. Vi kan gå i gang med det samme. Jeg ved godt, at der ikke i et og alt vil være et flertal for at gennemføre noget sådant blandt forligspartierne og andre, men jeg mener, at en sådan klar skattereform bør lægges frem, og det skuffer

mig, at regeringen ikke har sørget for at gøre det. Så må der altså være andre, der må gøre det, og vi vil ikke tøve.

Der var et andet kapitel, som heller ikke var særlig tydeligt i sin målsætning. Det var spørgsmålet om kapitalgevinsterne. Der står, at regeringen lægger vægt på den enighed, der er opnået mellem forligspartierne om, at egentlige kapitalgevinster vedrørende jord og fast ejendom skal undergives en rimelig beskatning. Ja, hvad ligger der egentlig i det? Der ligger, at regeringen lægger vægt på enighed. Den lægger ikke engang vægt på, at der fremsættes et forslag, der går ud på dette, så det er dog uhyre luftigt.

Jeg hørte med interesse, at hr. Hilmar Baunsgaard også nærede en i hvert fald mundtlig interesse for dette kapitel. Men er det andet end ord?

På baggrund af, at forliget har til hensigt at lave lønstop, og af, at der i kraft af de kraftige afgiftsforøgelser helt sikkert vil blive tale om reallønssænkning for de allerfleste familier her i landet, synes jeg virkelig, det haster med at fastslå, at de 270 mia kr., som nu til den kommende 1. april noteres som stigninger på jord og fast ejendom, på en eller anden måde skal undergives en styring. Vi ved jo, at de er en trussel mod økonomien, at de er en trussel mod enhver finanspolitik, mod valutabalancen og også mod omkostningsniveauet.

Må jeg spørge hr. Hilmar Baunsgaard og statsministeren helt direkte: hvornår kommer der et sådant forslag, og hvad skal det omfatte? Jeg mener, det haster nu op til overenskomstsituationen. Når dette forslag er på bordet, kan hr. Hilmar Baunsgaard måske begynde at tale om egen og andres ansvarsfuldhed og moral. Men lad mig dog slå fast, at hidtil har de to partier i gerning i dette stykke plejet akkurat de samme interesser som partiet venstre og som fremskridtspartiet, og det er med sorg, jeg må konstatere det.

Der er bebudet en råenergiskat. Det finanspolitiske formål er i statsministerens formulering kommet i anden række, tilsyneladende bag ved et energipolitisk hovedformål. Det skal jeg da hilse med både interesse og tilfredshed, hvis vi kunne få lidt at vide om, hvad der ligger i denne prioritering. Derimod savner jeg en tilkendegivelse af, at denne afgift skulle blive socialt afbalanceret, og ligeledes kontante oplysninger om kvaliteten af det energipolitiske sigte. Jeg tror, det ville klare stillingen her